

عنوان مقاله:

سبک شناسی کاشی های صحن امامزاده حسین بن موسی الکاظم (ع) در طبس

محل انتشار:

کنگره ملی امامزادگان با محوریت حضرت حسین بن موسی الکاظم علیه السلام (سال: ۱۳۹۴)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۴۸

نویسنده:

معصومه کریمی

خلاصه مقاله:

بنای اولیه امام زاده حسین بن موسی الکاظم (ع)، واقع در شهرستان طبس، به احتمال زیاد، متعلق به قرن پنجم هجری است که در چند مرحله، در دوره های بعد و به ویژه قاجار و سپس، در سال های پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، مرمت، بازسازی و احیا شده است. کاشی کاری های متنوع در بخش های مختلف، از مهم ترین تزیینات وابسته به معماری در بنای امام زاده به شمار می رود که در سال های پس از انقلاب، به دست شرکت کاشی سنتی آستان قدس رضوی طراحی و نصب شده است. با توجه به نبود مطالعه قبلی با تمرکز بر این تزیینات و همچنین فقدان پیشینه روشن از هنر کاشی کاری در شهرستان طبس، این مطالعه در نظر دارد انواع مختلف کاشی های موجود در این بنا را، ابتدا از منظر ارتباط آن با عناصر و اجزای معماری و سپس به لحاظ نوع تکنیک کاشی کاری و همچنین نقوش آنها، معرفی و در طبقه بندی مدون ارائه کند. هدف از این پژوهش، شناخت سبک کلی حاکم بر گزینش و اجرای تزیینات کاشی در این بناست که در موارد لزوم از مقایسه با بناهای مشابه نیز یاری می جوید. روش کلی پژوهش، توصیفی است که با مطالعه میدانی و عکس برداری از محل و همچنین با استناد به منابع، جهت انطباق پیشینه انواع کاشی ها، صورت می گیرد. یافته های پژوهش نشان می دهد که کاشی های امامزاده با چهار تکنیک هفت رنگ، معرق، نرهای و گره چین ساخته شده و نقوش آن، گره های هندسی، نقوش گردان و کتیبه ای است. در بین چهار خط ثلث، نستعلیق، کوفی تزیینی و بنایی، ثلث بیشترین کاربرد را در کتیبه ها دارد و در کل، سبک کاشی های این امامزاده امتزاج نه چندان زیندهای از تزیینات دوره های مختلف هنر اسلامی ایران، از ایلخانی به بعد است که به دلیل اهمیت معماری و تزیینات وابسته به آن در خراسان دوره تیموری، تأثیر این دوره از تاریخ معماری ایران را می توان به صورت برجسته تری در بنا مشاهده کرد

کلمات کلیدی:

طبس، امامزاده حسین بن موسی الکاظم (ع)، کاشی کاری، سبک شناسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/964743>